

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1963-1964

19 DECEMBER 1963.

WETSONTWERP

- 1° tot verhoging van de pensioenen van oorlogsweduwen, -wezen, ascendenten en met hen gelijkgestelden;
- 2° tot wijziging van de samenstelling van het enig bedrag van de pensioenen bedoeld in artikel 1 van de wet van 16 maart 1954;
- 3° tot instelling van een lijfrente ter vergoeding van de nakomende gevolgen van internering en deportatie, ten gunste van de gerechtigden van de wetten tot regeling van het statuut der politieke gevangenen;
- 4° tot verlenging van de termijn waarbinnen het huwelijk met het oorlogsslachtoffer moet zijn aangegaan om recht te geven op het weduwenpensioen bedoeld in de wet van 24 april 1958;
- 5° tot aanvulling van artikel 49 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen.

AMENDEMENTEN VOORGESTELD DOOR DE HEER DE CLERCQ.

EERSTE HOOFDSTUK.

Art. 4bis (nieuw).

Een artikel 4bis (nieuw) invoegen, dat luidt als volgt :

« De in het eerste artikel, § 2, derde lid, van de wet van 16 maart 1954 bepaalde verhoging van het enig bedrag wordt op 20 % gebracht met ingang van 1 juli 1963 voor de verminderde pensioenen van de niet hertrouwde weduwen en van de wezen.

» Het bepaalde in het bovenstaande eerste artikel is toepasselijk op deze verminderde pensioenen. »

VERANTWOORDING.

De wetgever van 1954 (wet van 16 maart 1954) heeft een discriminatie in het leven geroepen tussen de pensioenen van de niet her-

Zie :

631 (1962-1963) :

- N° 1 : Ontwerp door de Senaat overgezonden.
- N° 2 tot 4 : Amendementen.

Chambre des Représentants

SESSION 1963-1964.

19 DÉCEMBRE 1963.

PROJET DE LOI

- 1° majorant le taux des pensions des veuves, des orphelins et des ascendants de guerre ainsi que des personnes qui leur sont assimilées;
- 2° modifiant la composition du taux unique des pensions visées à l'article 1er de la loi du 16 mars 1954;
- 3° instituant, en faveur des bénéficiaires des lois organisant le statut des prisonniers politiques, une rente viagère en réparation des séquelles tardives de l'internement et de la déportation;
- 4° élargissant le délai dans lequel le mariage avec la victime de guerre doit avoir été contracté pour donner droit à la pension de veuve prévue par la loi du 24 avril 1958;
- 5° complétant l'article 49 des lois coordonnées sur les pensions de réparation.

AMENDEMENTS PRESENTES PAR M. DE CLERCQ.

CHAPITRE PREMIER.

Art. 4bis (nouveau).

Insérer un article 4bis (nouveau), libellé comme suit :

« La majoration du taux unique, prévue au troisième alinéa du § 2 de la loi du 16 mars 1954, est portée à 20 % à partir du 1er juillet 1963 pour les pensions réduites de veuves non remariées et d'orphelins.

» Les dispositions de l'article premier ci-dessus sont applicables à ces pensions réduites. »

JUSTIFICATION.

Le législateur de 1954 (loi du 16 mars 1954) a fait une discrimination entre les pensions des veuves non remariées et orphelins qui béné-

Voir :

631 (1962-1963) :

- N° 1 : Projet transmis par le Sénat.
- N° 2 à 4 : Amendements.

trouwde weduwen en van de wezen, die het pensioen van 30 000 frank (volle bedrag) genoten, en die van de niet hertrouwde weduwen en van de wezen, die een verminderd pensioen genoten krachtens de besluitwet van 11 maart 1946 (weduwen van de oorlog 1914-1918, die in het huwelijk getreden zijn na het schadelijk feit, doch vóór 31 december 1929), krachtens artikel 2, § 1, tweede lid, van de wet van 10 augustus 1948 (huwelijk gesloten vóór het schadelijk feit en overlijden van de invalide, overkomen respectievelijk vijftien en vijftientwintig jaar na het schadelijk feit) of krachtens artikel 22, derde lid, van de wet van 26 augustus 1947 op de vergoedingspensioenen.

Daaruit blijkt dat de wetgever van 1947 en 1948 (cfr de boven- genoemde wetten) bepaalde weduwen- en wezenpensioenen met een vierde of de helft heeft willen verminderen naar gelang van de overlijdensdatum van de invalide. Die wil van de wetgever wordt des te minder geëerbiedigd, daar hun pensioen, sedert 10 jaar, met meer dan een vierde en meer dan de helft van hun volledig bedrag is verminderd. Aangezien het enige bedrag van een volledig pensioen thans 39 000 frank belooft, bereikt dat van sommige verminderde pensioenen nog slechts 27 000 en 18 000 frank. Zulks stemt niet overeen met een vermindering met een vierde of met de helft.

Art. 4ter (nieuw).

Een artikel 4ter (nieuw) invoegen, dat luidt als volgt :

« Indien hun rechten voortvloeien uit de toepassing van de wet van 24 april 1958 tot toekenning, onder bepaalde voorwaarden, van een pensioen aan de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden met een gerechtigde van de wetten op de vergoedingspensioenen, kunnen de niet hertrouwde weduwen en de wezen van de oorlog 1940-1945, met ingang van 1 juli 1963, in de plaats van hun huidige pensioen een pensioen genieten, hetwelk gelijk is aan dat van de weduwen van de oorlog 1914-1918, die in het huwelijk getreden zijn na het schadelijk feit en aan dat van de wezen, pensioen dat overeenstemt met ieder van de drie vastgestelde verschillende bedragen. »

VERANTWOORDING.

Een gezonde verdelende rechtvaardigheid eist dat er een gelijkwaardigheid ingesteld wordt tussen de weduwen van de oorlog 1914-1918 en die van de oorlog 1940-1945, die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden; beide categorieën zouden derhalve hetzelfde pensioenbedrag moeten genieten.

Er is geen enkele reden om aan de oorlogsweduwen 1940-1945 een kleiner bedrag toe te kennen dan aan de weduwen van de oorlog 1914-1918; het geldt weduwen, die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden. Dat het schadelijk feit plaats gehad heeft tijdens de oorlog 1914-1918 of tijdens de oorlog 1940-1945 speelt hierbij geen rol.

Deze toestand is ongerijmd en onrechtvaardig, des te meer daar de oorlogsweduwen 1940-1945 reeds een sanctie ondergaan, aangezien een nieuw huwelijk of een nieuw weduwschap na dit huwelijk het verlies van het pensioen van weduwe van een oorlogsinvalide met zich brengt, terwijl de weduwen van de oorlog 1914-1918, die opnieuw in het huwelijk zijn getreden of die na een nieuw huwelijk te hebben aangegaan andermaal weduwe zijn geworden, een pensioen blijven genieten. De wetgever zou in aanzien stijgen door aan deze discriminatie een einde te maken.

HOOFDSTUK IIbis (nieuw).

Een hoofdstuk IIbis (nieuw) invoegen, dat luidt als volgt :

« Unificeren van het bedrag der vergoedingspensioenen van de oorlog 1940-1945 en afschaffing van de cumulatieve verminderingen wegens factoren die aan het schadelijk feit vreemd zijn. »

Art. 6bis (nieuw).

Onder hoofdstuk IIbis (nieuw), een artikel 6bis (nieuw) invoegen, dat luidt als volgt :

« Het bepaalde in § 2 van artikel 9 en in § 4 van artikel 39 van de op 5 oktober 1948 gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen, worden afgeschaft. »

ficiaient de la pension de 30 000 francs (taux plein) et celles des veuves non remariées et orphelins bénéficiaires d'une pension, réduite soit en vertu de l'arrêté-loi du 11 mars 1946 (veuves de guerre 1914-1918 mariées après le fait dommageable mais avant le 31 décembre 1929), soit en vertu de l'article 2, § 1, deuxième alinéa de la loi du 10 août 1948 (mariage avant le fait dommageable et décès de l'invalidé survenu respectivement quinze et vingt-cinq ans après le fait dommageable), soit en vertu de l'article 22, troisième alinéa de la loi du 26 août 1947 sur les pensions de réparation.

Il en résulte que la volonté du législateur de 1947 et 1948 (cfr lois précitées) qui consiste à réduire d'un quart ou de moitié certaines pensions de veuves et d'orphelins en fonction de la date du décès de l'invalidé, est d'autant moins respectée que leur pension est, depuis 10 ans, réduite de plus d'un quart et de plus de la moitié des pensions à taux plein. Le taux unique d'une pension complète s'élevant actuellement à 39 000 francs, celui de certaines pensions réduites n'est que de 27 000 et 18 000 francs, ce qui ne correspond pas à une réduction du quart ou de la moitié.

Art. 4ter (nouveau).

Insérer un article 4ter (nouveau), libellé comme suit :

« Lorsque leurs titres résultent de l'application de la loi du 24 avril 1958 accordant sous certaines conditions une pension aux veuves qui ont épousé, après le fait dommageable, un bénéficiaire des lois sur les pensions de réparation, les veuves non remariées et les orphelins de la guerre 1940-1945 peuvent obtenir, à partir du 1er juillet 1963, en lieu et place de leur pension actuelle, une pension égale à celle qui est accordée aux veuves de la guerre 1914-1918 mariées après le fait dommageable et aux orphelins, et correspondant à chacun des trois taux différents prévus. »

JUSTIFICATION.

Une saine justice distributive commande d'établir une équivalence, en ce qui concerne les veuves de la guerre 1914-1918 et celles de la guerre 1940-1945, mariées après le fait dommageable; il faudrait donc que ces deux catégories bénéficient du même taux.

Il n'y a aucune raison pour accorder aux veuves de la guerre 1940-1945 un taux inférieur à celui dont bénéficient les veuves de la guerre 1914-1918; il s'agit de veuves mariées après le fait dommageable et que ce fait dommageable se situe pendant la guerre 1914-1918 ou pendant celle de 1940-1945 ne joue aucun rôle.

Cette anomalie constitue une injustice d'autant plus flagrante que les veuves de la guerre 1940-1945 sont déjà pénalisées, du fait que le remariage ou le nouveau veuvage après le remariage entraîne la perte de toute pension de veuve d'invalidé de guerre, alors que les veuves de la guerre 1914-1918, remariées ou remariées et redevenues veuves continuent à bénéficier d'une pension. Le législateur se grandirait en mettant un terme à cette discrimination.

CHAPITRE IIbis (nouveau).

Insérer un chapitre IIbis (nouveau), libellé comme suit :

« Unification du montant des pensions de réparation de la guerre 1940-1945 et suppression du cumul des réductions pour des raisons étrangères au fait dommageable. »

Art. 6bis (nouveau).

Sous le chapitre IIbis (nouveau), insérer un article 6bis (nouveau), libellé comme suit :

« Les dispositions du § 2 de l'article 9 et du § 4 de l'article 39 des lois sur les pensions de réparation coordonnées le 5 octobre 1948 sont supprimées. »

VERANTWOORDING.

De gecoördineerde wetten voorzien in automatische verminderingen van het invaliditeitspercentage dat rechtstreeks voortspuit uit een oorlogsfeit, zulks in functie van de leeftijd van de invalide, terwijl de dokters-experten op geneeskundig vlak reeds rekening houden met de factoren die aan het schadelijk feit vreemd zijn. Daar deze cumulatie van beboetingen eenzelfde oorzaak heeft, heeft de Regering — of tenminste hare vertegenwoordigers — ze als fundamenteel onrechtvaardig erkend, doch het ontwerp rept geen woord over de afschaffing van de kwestieuze bepalingen.

Art. 6ter (nieuw).

Onder hoofdstuk IIbis (nieuw), een artikel 6ter (nieuw) invoegen, dat luidt als volgt :

« In artikel 10, § 1, van de op 5 oktober 1948 gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen, wordt het bedrag « 550 frank » door het bedrag « 650 frank » vervangen. »

VERANTWOORDING.

Sommige invaliden, oudstrijders of krijgsgevangenen 1940-1945, ontvangen — voor een gelijke en uit een oorlogsfeit voortvloeiende invaliditeit — een pensioen dat lager is dan dat van hun andere strijdmakkers. De rechtvaardigheid, evenals de logica, gebieden dat het pensioensbedrag eenvormig weze.

HOOFDSTUK IIter (nieuw).

Een hoofdstuk IIter (nieuw) invoegen, dat luidt als volgt :

« Gevangenschapsrente aan de politieke gevangenen van de oorlog 1914-1918. »

Art. 6quater (nieuw).

Onder hoofdstuk IIter (nieuw), een artikel 6quater (nieuw) invoegen, dat luidt als volgt :

« Artikel 6, eerste lid, van de wet van 24 april 1958, wordt als volgt aangevuld :

» 5° de politieke gevangenen van de oorlog 1914-1918, voor zover de periode van gevangenschap ten minste zes maanden bedroeg. »

VERANTWOORDING.

De huidige wetgeving verleent aan de oudstrijders en gevangenen een jaarlijkse rente welke 500 frank, of 250 frank per semester die in aanmerking wordt genomen, bedraagt. Ingevolge een waarachtige onregelmatigheid van de wetgeving worden de politieke gevangenen van de oorlog 1914-1918, die echte strijders en nog zeer gering in aantal zijn, nochtans zowel van de gevangenschapsrente als van de strijdersrente beroofd. Dit doet geen enkel begrotingsvraagstuk rijzen, doch is volkomen billijk.

HOOFDSTUK III.

Art. 8.

Dit artikel weglaten.

JUSTIFICATION.

Les lois coordonnées prévoient des réductions automatiques du pourcentage d'invalidité résultant directement d'un fait de guerre, ceci en fonction de l'âge de l'invalidé, alors que les experts-médecins tiennent déjà compte, dans le domaine médical, des facteurs qui sont étrangers au fait dommageable. Ces sanctions cumulées étant attribuables à la même cause, le Gouvernement — ou, du moins, ses représentants — en a reconnu le caractère fondamentalement inéquitable, mais le projet reste muet quant à la suppression des dispositions incriminées.

Art. 6ter (nouveau).

Sous le chapitre IIbis (nouveau), insérer un article 6ter (nouveau), libellé comme suit :

« A l'article 10, § 1, 1er alinéa des lois sur les pensions de réparation coordonnées le 5 octobre 1948, le montant de « 550 francs » est remplacé par le montant de « 650 francs ». »

JUSTIFICATION.

Pour une invalidité égale et découlant de faits de guerre, certains invalides, anciens combattants ou prisonniers de la guerre 1940-1945, reçoivent une pension inférieure à celle de leurs autres camarades de combat. L'équité ainsi que la logique exigent que le montant de la pension soit uniforme.

CHAPITRE IIter (nouveau).

Insérer un chapitre IIter (nouveau), libellé comme suit :

« Rente de captivité aux prisonniers politiques de la guerre 1914-1918. »

Art. 6quater (nouveau).

Sous le chapitre IIter (nouveau), insérer un article 6quater (nouveau), libellé comme suit :

« L'article 6, alinéa 1, de la loi du 24 avril 1958 est complété comme suit :

» 5° les prisonniers politiques de la guerre 1914-1918, pour autant que la période de captivité ait été de six mois au moins. »

JUSTIFICATION.

La législation actuelle accorde aux anciens combattants ainsi qu'aux prisonniers une rente annuelle de 500 francs ou de 250 francs par semestre entrant en ligne de compte. Bien que peu nombreux et à la suite d'une véritable irrégularité dans la législation, les prisonniers politiques de la guerre 1914-1918, combattants réels, se voient privés à la fois de la rente de captivité et de la rente de combattant. Notre proposition est parfaitement conforme à l'équité et ne soulève aucun problème d'ordre budgétaire.

CHAPITRE III.

Art. 8.

Supprimer cet article.

W. DE CLERCQ.

R. LEFEBVRE.

F. VAN DOORNE.

M. DESTENAY.